

Rysunek planu zagospodarowania przestrzennego jako znak graficzny nie może wiązać bezpośrednio, nie spełnia bowiem wymogów normy prawnej z jej klasyczną budową: hipoteza, dyspozycja, sankcja.

Rysunek planu w procesie stosowania prawa może być uwzględniony tylko w takim zakresie, w jakim jest "opisany" w tekście planu. Ewidentna sprzeczność pomiędzy treścią uchwały a jej częścią graficzną narusza zasady sporządzenia planu miejscowego i w konsekwencji powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części (zob. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 5 listopada 2010 r., sygn. akt II SA/Po 486/10, orzeczenia.nsa.gov.pl). Możliwa jest natomiast sytuacja, gdy zawartość rysunku planu nie będzie dokładnie odzwierciedlała części opisowej planu. Taką kwestię rozstrzygnął w wyroku z 23 lipca 2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w sprawie o sygn. II SA/Wr 309/13.

Sąd dzieląc przytoczony na wstępie wyrok WSA w Poznaniu wskazał, że nie można stracić z pola widzenia, że ustawodawca wskazał jakie elementy powinien zawierać rysunek planu, a używając zwrotu "powinien" dopuścił możliwość pewnych modyfikacji w zakresie zawartości rysunku planu, o ile są one oczywiście uzasadnione okolicznościami danej sprawy. W ocenie sądu, w realiach rozpatrywanej sprawy należało przychylić się do stanowiska gminy, że umieszczenie linii zabudowy na rysunku planu doprowadziłoby do nieczytelności tegoż rysunku. Taka sytuacja byłaby zaś naruszeniem § 8 ust. 1 rozporządzenia, który nakazuje projekt rysunku planu miejscowego sporządzić w czytelnej technice graficznej. Twierdzenie gminy w tym zakresie jest zdaniem sądu uzasadnione, albowiem jedyna działka objęta planem ma stosunkowo małą powierzchnię, a dodatkowo na działce tej znajduje się już budynek. Nadto trzeba powiedzieć, że linia zabudowy została określona w części tekstowej planu w sposób niebudzący wątpliwości interpretacyjnych (6m od linii rozgraniczającej drogi), więc raczej nie ma ryzyka, że adresaci planu będą mieli trudności z jego interpretacją.

Sąd uznał, że w rozpatrywanej sprawie plan miejscowy zawiera wymagane przepisem art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy określenie linii zabudowy ("opisanie"), którego nie uwidoczniono na rysunku planu, by tego rysunku nie uczynić nieczytelnym. Nie można zatem w tak ukształtowanym stanie faktycznym stwierdzić, że doszło do istotnego naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego, przez co należałoby rozumieć takie naruszenie, które prowadzi do sytuacji, w której przyjęte ustalenia planistyczne są odmienne od tych, które zostałyby podjęte, gdyby nie naruszono trybu sporządzania aktu planistycznego.

Źródło: [Orzecznictwo NSA](#)